

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

בפני הרכב כבוד השופטים:

י. גריל, שופט עמית [אב"ד]

ב. טאובר, שופטת

ס. ג'יוסי, שופט

המערער:

ארקדי פומרנץ

ע"י ב"כ עו"ד יוסי נקר

נגד

המשיב:

יצחק ברבי

ע"י ב"כ עו"ד יוסף פרחי

הודעת ערעור מיום 31.5.20 על פסק דינו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט הבכיר ג'מיל נאסר),

מיום 16.2.20, בתיק אזרחי 24582-09-17

פסק דין

א. בפנינו ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בעכו (כב' השופט הבכיר ג'מיל נאסר) מיום 16.2.2020 בת"א 24582-09-17, לפיו חויב המערער לשלם למשיב פיצוי בסכום של 7,500 ₪ בגין הוצאת דיבה לפי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965, לאחר שבית משפט קמא קבע, שלא עלה בידי המערער להוכיח טענת הגנה ראויה שיש בה כדי לפטרו מאחריות לפרסום לשון הרע.

ב. כעולה מפסק דינו של בית משפט קמא, שני בעלי הדין הם תושבי מעלות-תרשיחא. המשיב (התובע), איש חינוך במקצועו, אשר טוען, שהמערער (הנתבע), שהוא כיום ראש עיריית מעלות-תרשיחא, הוציא את דיבתו רעה, ולכן יש לחייבו בתשלום פיצויים.

רקע האירועים נשוא התובענה הוא תוצאות הבחירות שנערכו לראשות העירייה ביום 22.10.2013.

המשיב (התובע) הוא תומך של מר שלמה בוחבוט, ראש העירייה דאז, ואילו המערער (הנתבע) הוא חבר מועצת העיר מעלות תרשיחא ומועמד לראשות העיר באותה תקופה.

תחילת הפרשה בהתכתבות בפייסבוק משנת 2014. הקבוצה התומכת במערער פנתה אל המשיב בלשון אישה בטענה שמישהי אחרת עושה שימוש בחשבון הפייסבוק שלו. התומכות במערער התנסחו בצורה מעליבה תוך שימוש, למשל, באמירה: "היא לא מקבלת אף לילה היא מתוסכלת כבר שנים. לא רואים? תראי כמה קמטים".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

המשיב הגיב על-כך, והביע בפייסבוק בהודעה פרטית את העלבון שלו והוסיף, שאם ייעשה פרסום של דברים אלה, תחול האחריות עליהן (כלומר על התומכות במערער).

כשלוש שנים מאוחר יותר, ביום 19.2.2017, פרסם המערער פוסט בפייסבוק אליו צירף צילום תמונת מסך, שתכנו עולה כדי לשון הרע, כדלקמן:

"יצחק ברבי. איש חינוך? מורה בבית ספר מעלות תרשיחא? בעל משפחה ואב לילדים? גועל נפש! תעבירו לכל תושבי העיר ושתפו כדי שכל הורה ידע מי זה ומי מלמד את ילדינו"

בנוסף נכתב בפוסט הנ"ל גם בשפה הרוסית (בתרגום לעברית):

"יצחק ברבי. מורה בבית ספר? איש משפחה ויש לו ילדים? תתבייש לך! מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו, אותם עם ההצעות מלוכלך שלה. אז לא שייך למערכת החינוך". (ההדגשה שלנו – כך במקור).

לפוסט הנ"ל אשר נספח לכתב התביעה צורפו צילומי מסך של הדברים ששלח המשיב לתומכות הפוליטיות במערער בשנת 2014 (בתגובתו לפוסטים של התומכות במערער). באחד מצילומי המסך מופיע כך:

איציק ברבי

"זה רק אני כותב כאן...."

לכי תחפשי לך חיים... אם בעלך לא מספק אותך."

בצילום מסך נוסף מופיע:

"אם היית לידי הייתי דוחף לך לפה את מה שבעלך לא דחף לך בחיים"

כדי שתפסיקי לפנטז לגבי זהות הכותב.

את עלובה ומסכנה..."

ג. נטען בתובענה שהגיש המשיב, שהמערער ביקש מכל מי שצופה בפוסט אשר פרסם (בפברואר 2017) להעבירו לכל תושבי מעלות ולשתף, ואכן נעשה שיתוף לפוסט עם 85 "חברים" ודרכם נעשה שיתוף לעוד 33 "חברים".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

ב"כ המשיב שלח ביום 6.6.2017 מכתב התראה למערער ודרש להסיר את הפוסט וכן להתנצל ולשאת בפיצוי כספי, אך הפנייה לא נענתה. המשיב טען, שהפוסט שפרסם המערער מהווה הוצאת הוצאות לשון הרע בוטה וקיצונית, הואיל והפוסט מציג את המשיב כסוטה מין המטריד את האימהות במעלות, שולח לנשים במעלות הודעות בעלות תוכן מיני ומציע להן הצעות מגוונות, בשעה שהמערער יודע שאין אמת בפרסום, שלא נועד אלא לפגוע בשמו הטוב של המשיב ובמקור פרנסתו, וכן "לסתום את פיו" הואיל והוא משתייך למחנה של מר שלמה בוחבוט.

נטען בתובענה, שכתוצאה מפרסום הפוסט על ידי המערער הופסקה עבודתו של המשיב בבית הספר וכן בישיבה התיכונית.

את הסעד הכספי העמיד המשיב על סך של 400,000 ₪, ולחלופין, פיצוי של 100,000 ₪ בגין פרסום הפוסט וסך של 5,000 ₪ בגין כל שיתוף/לייק שנעשה, ולחלופי חלופין פיצוי של 50,000 ₪ בגין פרסום הפוסט וסך של 2,000 ₪ בגין כל שיתוף/לייק.

ד. המערער טען בהגנתו, שיש לדחות את התביעה נגדו הואיל וזו נועדה לפגוע בחפש הביטוי והזכות לבקר התנהלות בלתי תקינה של מורה ומחנך.

התביעה, כך לטענת המערער, לא נועדה אלא להשתיק את הביקורת הציבורית ולבצע, בעזרת בית-המשפט, "שיימינג" למערער.

מוסיף המערער, שבמועד הרלוונטי לתביעה הוא שימש כחבר מועצת העיר ושליח ציבור ומחובתו הציבורית להביע את עמדתו כנגד הפוגעות של המשיב, כלפי נשים במיוחד, בפרט כשהדברים באים מפי מורה באחד מבתי הספר בעיר אשר ממשיך ללמד במוסד עירוני.

טוען המערער, שהמשיב "שכח" לציין בתביעתו שהוא בעצמו כתב בקבוצת הפייסבוק בשנת 2014 לשתי אמהות, שאחת מהן היא חד הורית, דברים העולים כדי עבירה פלילית, אמירות כגון: "לכי תחפשי לך חיים.... אם בעלך לא מספק אותך", וכן: "אם היית לידי הייתי דוחף לך לפה את מה שבעלך לא דחף לך בחיים כדי שתפסיקו לפנטז לגבי זהות הכותב....".

עוד טוען המערער בתגובתו, שהמשיב נמנע מלציין בתביעתו, שתגובתו של המערער התייחסה לדבריו הבוטים הנ"ל של המשיב, שאין להסכים להם ויש לגנותם. הואיל והמשיב התבטא, כך נטען, באופן גס בפייסבוק אין הוא ראוי לקבל את הגנת בית-המשפט בגין פגיעה בשמו הטוב הואיל ולטעמו של המערער אין למשיב שם טוב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

1 אין המערער כופר בכך שפרסם את הפוסט נשוא התביעה. לטענת המערער פרסומו היה אמת
2 הואיל והמשיב, לדבריו, הטריד מינית באופן מביש ושלח הודעות בעלות תכן מיני לנשים
3 והציע להן הצעות מגוונות (סעיף 15 וסעיף 22 לכתב ההגנה).
4
5 לטענת המערער, גם אילו היה בפרסום הפוסט מצדו משום לשון הרע אודות המשיב הרי
6 עומדות לו מספר הגנות:

- 7
- 8 1. הדברים שפורסמו היו אמת, נעשו בתום לב, ואין למשיב להלין אלא על עצמו.
- 9 2. חלה חובה חוקית, מוסרית או חברתית על המערער לפרסם את הדברים.
- 10 3. הפרסום היה הבעת דיעה על התנהגותו של המשיב בתפקיד רשמי, ציבורי.
- 11 4. הפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות.
- 12 5. הדבר שפורסם היה אמת והמערער האמין באמיתותו.
- 13 6. הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר של המערער, וכן כדי לגנות פרסום
14 קודם של המשיב.
- 15

16 לטענת המערער, אין המשיב זכאי לפיצוי כלשהו הואיל והמשיב הביא על עצמו את הפרסום
17 ואת הנזקים הנטענים במעשיו ובמחדליו.

18
19 גם אם הופסקה העסקתו של המשיב כמורה הרי זה מחמת סיום חוזה ההעסקה או מסיבה
20 אחרת שאינה קשורה לפרסום הפוסט נשוא התביעה.

21
22 ו. בפני בית-משפט קמא נשמעו ראיות הצדדים.

23 מטעם המשיב העיד הוא עצמו בלבד, ומטעם המערער העידה גבי שלומית פריבר, תושבת
24 מעלות תרשיחא, פעילה פוליטית וחברתית התומכת במערער, וכמו כן העיד המערער עצמו.

25
26 ז. בית-משפט קמא ציין, שאין מחלוקת בין הצדדים כי הפוסט נשוא התובענה פורסם על ידי
27 המערער ברשת האינטרנט, בקבוצת פייסבוק הנקראת "מעלות תרשיחא מדברת ולא
28 פוחדת". גם אין מחלוקת שתוכנו של הפוסט הגיע בפועל לידיעת עשרות חברים נוספים
29 בקבוצה זולת המערער, ובכך מתקיים יסוד הפרסום.

30
31 ח. מכאן עבר בית-משפט קמא לבחון האם הפרסום נשוא הדיון הוא מבזה, משפיל או פוגע באופן
32 המקים עילת תביעה בציינו, כי בהתאם לפסיקה המבחן הוא אובייקטיבי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

בית-משפט קמא קבע בפסקה 34 לפסק דינו כי:

"לטעמי, האדם הסביר (הנמנה על אותם חברים בקבוצה) המובא לידיעתו פרסום בדבר ייחוס לתובע מעשים או התנהגות של ביצוע עבירות פליליות מסוג הטרדות מיניות של תושבות העיר, שהינן אימהות לילדים, ובעיקר שמדובר בתושב העיר, אדם הנשוי ואב לילדים בעצמו, יש בכך משום פוטנציאל לגיבוש דיעה שלילית אודות התובע ולהביא להשפלתו או לעשותו ללעג או לבוז בעיני הבריות, וכן עלול הפרסום הזה לגרום לכך שתושבי העיר יתרחקו מהתובע או יימנעו מלשהות במחיצתו או להיפגש עימו, לרבות עם בני משפחתו. בעיקר, כמו במקרה דנן, שהמעשים שיוחסו לתובע נוסחו כעניין שבעובדה ולא בדרך של הבעת דעה"

באשר למבחן האובייקטיבי על-פיו יש לקבוע את קיומה של לשון הרע, עיינו בדברי כב' המשנה לנשיאה, השופט (בדימוס) א. ריבלין ב-ע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דין (8.2.12) בפסקה 83:

בבחינת קיומה של לשון הרע יתחשב בית-המשפט בדרך שבה נתפס הפרסום בעיני האדם הסביר. זהו מבחן אובייקטיבי, המעמיד עצמו על האופן שבו האדם הרגיל היה מבין את הפרסום, ובעניינו – בדרך שבה היה הצופה הסביר מבין אותו (עניין הרציקוביץ', בעמ' 567; עניין אפל, בעמ' 617). על כן, לא הכוונה שמאחורי הפרסום היא שתצביע על קיומה של לשון הרע, אלא המסר עימו היא מותירה את הצופה. הכוונה יכול שתשפיע על הבחינות האחרות המתבקשות בחוק אך לא על שאלת עצם קיומה של לשון הרע.

עוד ציין בית-משפט קמא, שהפרסום נעשה על ידי המערער שהוא דמות ציבורית ששימש באותה עת כסגן ראש העיר וחבר מועצת העיר, ומנגד ניצב המשיב, שהוא איש חינוך בעל משפחה וילדים העובד בהוראה, ומחנך ילדים באיזור שבו "כולם מכירים את כולם".

אופי הפרסום, כך ציין בית-משפט קמא, יש בו כדי להטיל דופי ביושרו של המשיב ובתדמיתו בעינו הציבור כדמות חינוכית - ציבורית, מה שגם עלול לפגוע במשרתו.

לפיכך קבע בית-משפט קמא, כי תוכן הפוסט שפרסם המערער בפייסבוק לפיו המשיב "מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו" יש בו משום פרסום לשון הרע אודות המשיב.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

ט. טענת הגנה המרכזית של המערער הייתה, כי עומדת לו הגנת "אמת בפרסום" לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע.

באשר ליסוד הראשון של ההגנה הקבועה בסעיף 14 הנ"ל: אמיתות הפרסום, ציין בית-משפט קמא, כי לא שוכנע שמתוכן תגובותיו הבוטות ובעלות האופי המיני של המשיב (כמצוטט לעיל) ניתן להסיק עובדתית, שהמשיב מטריד מינית את אימהות העיר מעלות.

לפי קביעת בית משפט קמא, תגובותיו הבוטות של המשיב נעשו לאחר שחש עלבון עמוק מכך שהתומכות הפוליטיות של המערער מקניטות אותו בפומבי בכך שפנו אליו בדף הפייסבוק שלו בלשון אישה (בטענה שמי שכותבת בדף הפייסבוק של המשיב היא בתו של ראש העיר מר בוחבוט ולא המשיב עצמו).

בית-משפט קמא מוסיף, שאין לקבל את סגנון תגובותיו של המשיב, הנושאות אופי מיני בוטה, כלפי תומכותיו הפוליטיות של המערער, בהודעה פרטית בפייסבוק, גם בהנחה שחש סובייקטיבית עלבון והשפלה בכך שתומכותיו של המערער פנו אליו בצורה מזלזלת והטילו ספק, לכאורה, בגבריותו, אך יחד עם זאת, כך ציין בית-משפט קמא, לא ניתן להתעלם מן הנסיבות ומהקשר הדברים שעמדו ברקע התבטאויותיו הבוטות של המשיב, וכן מפער הזמנים שחלף מאז מועד תגובותיו של המשיב לתומכותיו הפוליטיות של המערער (2014) לבין מועד פרסום הפוסט על ידי המערער (2017).

בית-משפט קמא הוסיף, שמתוכן תגובותיו של המשיב ניתן ללמוד, שלא הייתה לו כוונה אמיתית לפנות לאותן תומכות בהצעות מיניות של ממש אלא להטיח בפניהן בצורה בוטה, שלא יפקפקו לגבי זהות מי שכותב בדף הפייסבוק שלו, ובזהותו הגברית.

י. בית-משפט קמא מציין, כי השאלה האם הפרסום היה אמת והאם היה בו עניין ציבורי מוכרעת לפי מבחן אובייקטיבי, וכי ההגנה לפי סעיף 14 לחוק איסור לשון הרע לא תחול על פרסום שגוי, גם אם פעל המפרסם בתום לב והאמין באמיתות הפרסום.

לכן, גם בהנחה שהמערער האמין סובייקטיבית שתוכנו של הפוסט אותו ניסח הוא "אמת", כטענתו, עדיין לא מתקיים היסוד הראשון לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע הואיל וקיים פער עובדתי בין התכונות השליליות ו/או חומרת המעשים המיוחסים למשיב, כפי שנתפסים באופן אובייקטיבי על ידי האדם הסביר הנחשף לתוכן הפוסט שפרסם המערער, לבין מצב הדברים לאמיתות של דבר כעולה מחומר הראיות שבתיק.

מסקנת בית-משפט קמא היא, שהואיל ולצורך ההגנה לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע חייבים להתקיים שני היסודות במצטבר הרי די בכך שלא מתקיימת הדרישה של אמיתות הפרסום.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

י"א.

1 המערער העלה טענות הגנה נוספות, בהתאם לסעיף 15 של חוק איסור לשון הרע, דהיינו,
2 שפרסם את הפוסט בתום לב בנסיבות של הבעת דיעה לגבי התנהגות המשיב, שהפרסום היה
3 בנסיבות של הגנה על עניין אישי כשר של המערער או של האדם אליו הופנה הפרסום, וכן
4 שהפרסום היה בנסיבות של גינוי או הכחשה של לשון הרע שפורסמה קודם לכן.

5 בית-משפט קמא הוסיף, שלצורך הקביעה האם חלה הגנת תום הלב לפי סעיף 15 של חוק
6 איסור לשון הרע יש לבחון האם הוכח על ידי המערער שפרסום הפוסט נעשה על ידו בתום
7 לב.

8 לאחר שסקר בהרחבה את עדויות המשיב והמערער הגיע בית-משפט קמא למסקנה לפיה
9 מניעיו של המערער בכל הקשור לפרסום הפוסט נשוא הליך זה, ובעיתוי שבו פורסם, היו לשם
10 "סתירת פיו" של המשיב כמי שתומך בבחירת ראש העיר הקודם מר שלמה בוחבוט לקדנציה
11 נוספת, וכן כדי להביע תמיכה בגב' פריבר בכל הקשור להמשך תפקודה בהנהגת הורי בית
12 הספר לאחר שהמשיב פעל מול הורי התלמידים בניסיון להדחתה מתפקידה.

י"ב.

13 בית-משפט קמא דחה את גרסת המערער לפיה החליט לפרסם את הפוסט מאחר וחש חובה
14 ציבורית כאיש ציבור ליידע את תושבי העיר אודות התבטאויותיו הבוטות של המשיב כלפי
15 שתיים מתומכותיו הפוליטיות של המערער, התבטאויות שיש בהן, לדעת המערער, משום
16 הטרדה מינית של נשות העיר.

17 בית-משפט קמא חזר וציין, כפי שכבר נקבע לעיל, שאין אמת בפרסום זה, וכמו כן חלפו
18 כשלוש שנים בין המועד שבו נעשו התבטאויותיו של המשיב (2014) לבין מועד פרסום הפוסט
19 (2017).

20 עוד ציין בית-משפט קמא, כי אינו סבור שמחובתו של המערער, כאיש ציבור, להתריע בפני
21 תושבי העיר אודות מסוכנותו הנטענת של המשיב, ובוודאי לא באופן שבו בחר המערער
22 לעשות זאת.

23 בית-המשפט קמא תוהה: אם אכן חש המערער באופן סובייקטיבי חובה ציבורית להזהיר את
24 הציבור מפני מסוכנותו של המשיב, מדוע המתין שלוש שנים ולא פרסם את הפוסט כבר בשנת
25 2014 כשנעשו התבטאויותיו הבוטות של המשיב?
26

י"ג.

27 בסיכום דבריו קבע בית-משפט קמא, שנסיבות פרסום הפוסט נשוא התביעה נעשו על ידי
28 המערער **שלא בתום לב** ולכן התייתר הצורך לדון בשאלה, האם הוכחו הנסיבות הנטענות לפי
29 מי מן החלופות המנויות בסעיף 15 של חוק איסור לשון הרע, שיש בהן כדי להצדיק מתן הגנה
30 למערער בגין פרסום הפוסט על אף היותו בגדר לשון הרע אודות המשיב.
31

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

1 נוכח כל האמור הגיע בית-משפט קמא למסקנה שלא עלה בידי המערער להוכיח טענת הגנה
2 ראויה שיש בה כדי לפטור אותו מאחריות בגין פרסום הפוסט.
3
4 י"ד. בכל הנוגע לפיצוי המגיע למשיב שקל בית-משפט קמא את נסיבות פרסום הפוסט על ידי
5 המערער, תוכן הפרסום הפוגעני שיוחס למשיב באותו פוסט, וכן תפוצתו, כפוטנציאל לפגיעה
6 בשמו הטוב של המשיב, ומנגד הביא בחשבון את האופן הבוטא של התבטאויות המשיב עצמו
7 בקבוצת הפייסבוק כלפי תומכותיו הפוליטיות של המערער, ונוכח כל אלה פסק לזכות המשיב
8 פיצוי בסכום של 7,500 ₪, וכן הורה, נוכח הביטויים שהוכחו, ואשר המשיב השתמש בהם,
9 שלא יהא צו להוצאות.
10
11 עד כאן תמצית פסק-דינו של בית-משפט קמא.
12
13 ט"ו. המערער ממאן להשלים עם פסק-דינו של בית-משפט קמא וערעורו מונח בפנינו.
14
15 נטען בערעור, כי שגה בית-משפט קמא משקבע, כי הפרסום מהווה לשון הרע בשעה שלפרסום
16 צורפה תכתובת שהמשיב עצמו היה צד לה, ומדובר בתכתובת שכבר פורסמה בעבר בפייסבוק
17 והפכה לנחלת הכלל, ואין צורך לקבל את הסכמת הצדדים לדברים שכבר פורסמו.
18
19 נטען עוד, שהציבור הקורא אינו זקוק להסבר מלא כדי להבין, שבהתבטאויותיו של המשיב
20 יש משום הטרדה מינית, וטעה בית-משפט קמא משקבע, שאינו מוצא כל הצדקה לאופן
21 התבטאותו של המערער.
22
23 נטען עוד, שאדם המתבטא בצורה מינית פוגענית אינו יכול לצפות להגנה עקב היותו איש
24 משפחה או מורה, ולכן היה על בית-משפט קמא להעמיד את הפיצוי על אפס שקלים לפי סעיף
25 22 (2) של חוק איסור לשון הרע.
26
27 ט"ז. עוד תוהה ב"כ המערער מדוע נותן בית-משפט קמא הגנה למטריד מינית בקבעו שפרסום דברי
28 אמת יש בהם משום הטלת דופי ביושרו ובתדמיתו של המשיב.
29 כמו-כן נטען, שלא ברור מדוע ייחס בית-משפט קמא חשיבות לכך שההטרדה המינית של
30 המשיב נכתבה בתכתובת פרטית ולא בציבורית.
31 חשיפתו של המשיב, כך נטען בערעור, היא חשיפת האמת ואינה בגדר לשון הרע.
32
33 נטען עוד, ששגה בית-משפט קמא בקביעתו שהוא לא שוכנע שמתוכן תגובותיו הבוטות
34 ובעלות האופי המיני של המשיב ניתן להסיק עובדתית, שהמשיב מטריד מינית את האימהות
35 של העיר מעלות.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

בנוסף מדגיש ב"כ המערער, שאין כל משמעות לחלוף הזמן שבין מועד התבטאויותיו של המשיב (2014), לבין המועד בו נעשה הפרסום על ידי המערער (2017).

ב"כ המערער מפנה לצורך זה לדבריו של כב' השופט מוחמד עלי בת"א (שלום קריות) 43377-05-18 **ברבי נ' פריבר** (10.3.20) (להלן: "**עניין ברבי נ' פריבר**").

כמפורט בהרחבה בנימוקי הערעור חולק ב"כ המערער על קביעותיו של בית-משפט קמא וטוען, שהיה מקום לקבוע בנסיבות העניין שאכן הייתה הטרה מינית בהתבטאויותיו של המשיב.

עוד נטען, כי שגה בית-משפט קמא במסקנתו שמניעיו של המערער בפרסום התבטאויותיו של המשיב נועדו להביא ל"סתימת פיו" של המשיב, כמי שתמך בבחירת ראש העיר הקודם מר שלמה בוחבוט לקדנציה נוספת, ועל מנת להביע תמיכה בגב' פריבר בכל הקשור להמשך תפקודה בהנהגת הורי בית הספר הואיל והמשיב פעל מול הורי התלמידים בניסיון להדיחה מתפקידה.

ב"כ המערער סוקר את קביעותיו השונות ואת מסקנותיו של בית-משפט קמא אשר דחה את גרסת המערער לפיה ראה לנכון לפרסם את הפוסט מאחר וחש כאיש ציבור חובה ציבורית ליידע את תושבי העיר אודות התבטאויותיו הבוטות של המשיב כלפי שתיים מן התומכות הפוליטיות שלו, וטוען, כי שגה בית-משפט קמא בקביעותיו השונות, ובכלל זה גם באשר לקביעה שהפרסום נעשה שלא בתום לב.

ב"כ המערער חוזר וטוען, שהמשיב הטריד מינית באופן מביש, מפנה להתבטאויותיו של המשיב, ומציין, שהתבטאויות אלה מגיעות לכדי עבירה פלילית, ואין להעלות על הדעת שמורה ואיש חינוך בשירות הציבורי יתבטא באופן שבו התבטא המשיב.

מוסיף ב"כ המערער, שהמשיב הסתיר בתביעה שהגיש באופן מכוון את ההתבטאויות הקשות שלו, ניסה להמעיט מן הפרסומים החמורים שלו עצמו, וטען, שבפרסומיו משנת 2014 אין משום לשון הרע.

ב"כ המערער סבור, שהייתה זו חובתו הציבורית של המערער כחבר מועצת העיר ושליח ציבור, להביע את עמדתו כנגד הפוגעות של המשיב כלפי נשים, מה גם שהדברים באים מפי מורה באחד מבתי הספר, אשר ממשיך ללמד במוסד עירוני.

לטענת ב"כ המערער, אפילו מהווה הפרסום שלו משום לשון הרע, עומדות לזכות המערער ההגנות על-פי חוק איסור לשון הרע.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

נטען, שהדברים שפרסם המערער היו אמת ונעשו בתום לב, וכי על המערער חלה חובה לפרסם את התבטאויותיו של המשיב, וזאת בהיות המערער איש ציבור, ומה גם שהפרסום הוא בגדר הבעת דעה על התנהגותו של המשיב בשירות הציבורי, או בקשר לעניין ציבורי.

כ. עוד נטען בערעור, שהפרסום לא חרג מגדר הסביר באותן נסיבות, הדבר שפורסם היה אמת, המערער האמין באמיתותו, ולא התכוון לפגוע במידה גדולה מזו משהייתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על ידי סעיף 15 לחוק איסור לשון הרע.

לטענת המערער, מדובר בפרסום שנעשה להגנה על עניין אישי כשר שלו וכדי לגנות פרסום קודם של המשיב.

לחלופין נטען, שהמשיב עצמו, במעשיו ובמחדליו, הביא על עצמו את הפרסום ואת הנזק הנטען, ובפועל לא נגרם כל נזק למשיב, ואין קשר בין הפרסום הנדון לבין מצבו המקצועי, התעסוקתי או הכספי.

עד כאן תמצית טיעוניו של ב"כ המערער.

כ"א. מטעם המשיב לא הוגשו עיקרי טיעון.

בישיבת בית משפט שהתקיימה בפנינו ביום 8.7.20, חזר ב"כ המערער על הטענות שבערעור, והפנה, בין היתר, לפסק הדין שניתן ביום 10.3.20 על ידי כב' השופט מוחמד עלי בעניין **ברבי נ' פריבר**, כשלטעמו של ב"כ המערער יש בפסק הדין שבעניין **ברבי נ' פריבר** כדי ללמד שבית משפט קמא טעה בעניינו בראיה הנורמטיבית של הדברים.

לטענת ב"כ המערער עלה בידי מרשו להוכיח אמת בפרסום כנדרש בסעיף 14 של חוק איסור לשון הרע, וכן נטען, שהיה מקום להתייחס בחומרה להתבטאויותיו של המשיב, ולא היה מקום להמעיט מערכן גם אם היה הדבר בשנת 2014, ומה גם שהיה עניין ציבורי בפרסום התבטאותו זו של המשיב.

כ"ב. לעומת זאת טען ב"כ המשיב, שערכאת הערעור אינה אמורה להתערב בממצאים עובדתיים שנקבעו על ידי בית-משפט קמא. לטעמו, אין בפי המערער טענות שיש בהן כדי לקעקע את קביעות בית-משפט קמא שנעשו על בסיס התרשמותו הישירה מעדויות הצדדים שהובאו בפניו.

לטענת ב"כ המשיב, הפיצוי שנפסק לזכות המשיב היה ברף הנמוך, ואף לא נפסקו הוצאות משפט לזכותו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

ב"כ המשיב הדגיש, שבית-משפט קמא פסק, לאחר שמיעת הראיות, שהדברים שפרסם המערער היו בחוסר תום לב, מה גם שהם הועלו שלוש שנים לאחר חילופי הדברים שהיו בין המערער לבין גב' פריבר.

כ"ג. המערער עצמו פנה אלינו וציין, שהוא כיום במעמד של ראש עיריית מעלות-תרשיחא, ושהוא אינו מסוגל היה לעבור בשקט על התבטאותו של המשיב והוא בטוח שאין מקום לכך שהמשיב יחנך ילדים במדינה, ויש לכך, לטעמו, חשיבות ציבורית.

כ"ד. ב"כ המשיב הוסיף, נוכח דבריו של המערער, שבפסקה 36 לפסק דינו ציין בית-משפט קמא, שבמסגרת הגנתו לא העלה המערער כל טענה לפיה הפוסט שהוא פרסם אודות המשיב מהווה "פרסום מותר", ולכן לדברים הנאמרים כיום מפי המערער אין ליתן משקל.

כ"ה. לאחר שנתנו דעתנו לכתבי הטענות שהגישו הצדדים לבית משפט קמא, פרוטוקול הדיון שהתנהל בפני בית-משפט קמא, פסק-דינו של בית-משפט קמא, הודעת הערעור, עיקרי הטיעון ותיק המוצגים מטעם המערער, וטענותיהם בעל-פה של ב"כ שני הצדדים בדיון שהתקיים בפנינו ביום 8.7.20, מסקנתנו היא שדין הערעור להידחות.

כ"ו. לבית משפט קמא היה היתרון בכך שהייתה לו ההזדמנות להתרשם באופן בלתי אמצעי מדבריהם של העדים שהעידו בפניו: המערער, המשיב, והגב' פריבר.

אין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב בקביעות עובדתיות ובממצאים שבמהימנות שנקבעו על ידי הערכאה הדיונית לה הייתה ההזדמנות להתרשם באופן בלתי אמצעי מן העדויות אשר הובאו בפניה.

אמנם גם לכלל זה יש יוצאים מן הכלל, אך לא זה המקרה שבפנינו הואיל ובית משפט קמא בחן באופן מפורט כל אחת מן הראיות אשר הובאו בפניו, ונימק את מסקנותיו. לא ראינו כל הצדקה להתערב בקביעות ובממצאים שקבע בית-משפט קמא.

באשר לאי-התערבות ערכאת הערעור בקביעות עובדתיות ובממצאי מהימנות של הערכאה הדיונית עיינו:

ע"פ 9352/99 מורד יומטוביאן נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ד (4) 632;

ע"א 9070/04 עומר חסן נ' חוסין שאכר חסן (11.3.07);

ע"א 3601/96 עמית בראשי נ' עיזבון המנוח בראשי, פ"ד נ"ב (2) 582.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

כ"ז. בהתייחס לתוכן הפוסט שפרסם המערער בפייסבוק לפיו המשיב "מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו", קבע בית-משפט קמא, ובצדק, כי יש בכך משום פרסום לשון הרע כנגד המשיב, בשים לב להגדרה אשר בסעיף 1 של חוק איסור לשון הרע כשהמבחן הננקט בפסיקה הוא – "מבחן אובייקטיבי".

לשאלה פרסום לשון הרע – מהו? עיינו:

ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון ואח' פ"ד נ"ו(2) 607;

כמו כן ע"א 8345/08 בן נתן נ' בכרי (27.7.11) בדברי כב' השופט (בדימוס) י. דנציגר.

כ"ח. בענייננו, ייחס המערער את תוכן הדברים שבפוסט למשיב אשר הוא איש חינוך, המשמש כמורה בבית ספר שבמעלות – תרשיחא. בפוסט צוין, בין היתר, שהמערער מציע הצעות "מלוכלכות" והקוראים מתבקשים להעביר לתושבי העיר ולשתף "כדי שכל הורה יידע מי זה".

אין ספק שיש בכך כדי לפגוע קשות בתדמיתו של המשיב כדמות חינוכית-ציבורית.

אמנם, המערער צירף לפוסט צילומי מסך של התכתובת (הפרטית) בפייסבוק משנת 2014 בין המשיב לבין גב' פריבר, כך שהקוראים יוכלו לעמוד על ההתבטאות הבוטה והמכוערת שבדברי המשיב. צילומי המסך שצירף המערער הם בדגש על תגובותיו הקשות של המשיב, אך כפי שמעיר בית-משפט קמא, נמנע המערער מלצרף את התכתובת המלאה בין המשיב לבין גב' פריבר, באופן שהקשה על קוראי הפוסט להבין את הנסיבות שבהן נכתבו דבריו של המשיב, ונעדר הרקע העובדתי שעל בסיסו נכתבו דבריו (המכוערים).

כ"ט. משנקבע כי יש בפוסט משום לשון הרע, עבר בית-משפט קמא לבחון האם עומדת למערער הגנה לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע, שזו לשונו:

"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה

שהדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי, הגנה זו

לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין

בו פגיעה של ממש". (הדגשה שלנו).

הנה כי כן, על-מנת שתתקבל הגנת אמת בפרסום, על הנתבע להוכיח שהתקיימו שני התנאים במצטבר: שהפרסום היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

עיינו בדברי כב' השופט מ. חשין ז"ל ב-ע"א 5653/98 פלוס נ' חלוץ, פ"ד נה (5) 865, בעמ' 881 :

"על שתי רגליים עומדת ההגנה של אמת הפרסום: האחת, על-כך שהדבר שפורסם היה אמת, ושתיים, על-כך שהיה בפרסום עניין ציבורי. על רגל אחת בלבד לא תוכל ההגנה לעמוד" (ההדגשה שלנו).

ובעמ' 891 (שם) :

"מסקנתנו היא זו, כי לא הוכח יסוד האמת בהגנת האמת שפרסום. ומשנמצא לנו כך, ממילא אין צורך כי נוסיף ונדון ביסוד השני שהוראת סעיף 14 נשענת עליו, דהיינו, אותו יסוד הנסב על העניין הציבורי."

נקדים כאן את המאוחר ונציין, שהשאלה, האם היה הפרסום אמת אם לאו, מכריעה גם את גורל הגנת תום הלב, לפי סעיף 15 של חוק איסור לשון הרע, וזאת בשים לב להוראת סעיף 16(ב) של חוק איסור לשון הרע :

"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים בפרסום אחת מאלה :

(1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו".
(ההדגשה שלנו).

ל. בענייננו, קיימת קביעה עובדתית ברורה בפסק-דינו של בית-משפט קמא ולפיה בהתאם לתשתית הראייתית, לא השתכנע בית-משפט קמא **"כי מתוכן תגובותיו הבוטות ובעלות אופי מיני של התובע כמצוטט לעיל, ניתן להסיק מבחינה עובדתית כי התובע הינו "מטריד מינית את נשות העיר מעלות"**. (פיסקה 38 בפסק-דינו של בית-משפט קמא).

בית-משפט קמא הוסיף וציין, שתגובותיו הבוטות של המשיב באו לאחר שחש עלבון מחמת שהתומכות הפוליטיות של המערער (גב' פריבר וגב' מלכה) הקניטו אותו בתכתובת שבפייסבוק ופנו אליו בלשון אישה (בטענה שמי שכותבת בדף הפייסבוק שלו היא בתו של ראש העיר דאז, מר בוחבוט).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

עוד קבע בית-משפט קמא בפסקה 42 של פסק הדין:

"זאת ועוד, גם מתוכן תגובותיו של התובע ניתן ללמוד כי לא הייתה כוונה אמיתית מצידו לפנות לאותן תומכות בהצעות מיניות של ממש אלא להטיח בפניהן בצורה בוטה שלא יפקפקו לגבי זהות הכותב בדף הפייסבוק שלו ובזהותו הגברית..."

ל"א. בצדק הוסיף וקבע בית-משפט קמא (בפסקה 43 של פסק דינו), שהשאלה האם הפרסום היה אמת, והאם היה בו עניין ציבורי, מוכרעת לפי מבחן אובייקטיבי. ההגנה הניתנת לפי סעיף 14 של החוק אינה חלה על פרסום שגוי, גם אם המפרסם פעל בתום לב והאמין בכנות אמיתות הפרסום. לכן, אפילו האמין המערער מבחינה סובייקטיבית שהאמור בפוסט הוא אמת, כגרסתו, הרי לא מתקיים היסוד הראשון הנדרש לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע ("שהדבר שפורסם היה אמת"), מאחר, כפי שציין בית-משפט קמא:

"ישנו פער עובדתי בין התכונות השליליות ו/או חומרת המעשים המיוחסים לתובע, כפי שנתפסת באופן אובייקטיבי בעיני האדם הסביר שנחשף לתוכן הפוסט, לבין מצב הדברים לאמיתו של דבר, כפי שעולה מחומר הראיות הקיים בתיק".
(ההדגשה שלנו).

דהיינו, כפי שקבע בית-משפט קמא, חרף ההתבטאות הבוטה והקשה של המשיב בתכתובת הפייסבוק הפרטית שלו לשתי התומכות הפוליטיות של המערער, לא ניתן להסיק מן התשתית הראייתית, מבחינה עובדתית, שהמשיב, כדברי המערער בפוסט שלו, **"מטריד מינית את נשות אימהות העיר מעלות"**, שהרי, כפי שציין בית-משפט קמא, כוונתו של המשיב הייתה להטיח בפני תומכותיו הפוליטיות של המערער את דבריו (בצורה בוטה מאוד) על-מנת שלא יפקפקו בזהות הגברית של מי שכותב את דף הפייסבוק שלו.

ל"ב. בית-משפט קמא גם דחה את טענות ההגנה שהעלה המערער בהתאם לסעיף 15 של חוק איסור לשון הרע. בסעיף זה מנויות 12 חלופות שבהתקיימן: **"תהא זו הגנה טובה אם הנאשם או הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו"**.

בהתבססו על ניתוח עדויות המערער והמשיב בתיק, ועל בסיס התשתית הראייתית, קבע בית-משפט קמא:

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

"מניעיו של הנתבע בכל הקשור לפרסום הפוסט נשוא התביעה,
בעיתוי בו פורסם, היו לשם "סתימת פיו" של התובע כמי שתמך
בבחירת ראש העיר הקודם שלמה בוחבוט לקדנציה נוספת, וכן
על-מנת להביע תמיכה בחברתו גב' פריבר בכל הקשור להמשך
תיפקודה בהנהגת בית הספר "ראשונים" במעלות לאחר שהתובע
פעל מול הורי התלמידים בניסיון להדיחה מתפקידה". (ההדגשה שלנו).

ראינו לנכון להביא לעיל במפורש את קביעתנו זו של בית-משפט קמא, לרבות שלילת טענת המערער, כאילו חש צורך לפרסם את הפוסט מאחר וחש חובה ציבורית ליידיע את תושבי העיר אודות התבטאויותיו הבוטות של המשיב כלפי שתי תומכותיו הפוליטיות של המערער, על-מנת להבהיר שעסקינן בקביעה עובדתית המתבססת על התשתית הראייתית שבפני בית-המשפט ועל התרשמותו הבלתי אמצעית של בית-משפט קמא מעדויותיהם של המערער והמשיב.

אין מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בהתרשמותה של הערכאה הדיונית מן העדים אשר הופיעו ומסרו את עדותם בפניה, וזהו יתרונה של הערכאה הדיונית.

ל"ג. תנאי מוקדם לתחולת ההגנה אשר בסעיף 15 של חוק איסור לשון הרע הוא האמור בפן החיובי של חזקת תום הלב אשר בסעיף 16(א) של החוק הנ"ל, דהיינו: "ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות, חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב".

בענייננו, קבע בית-משפט קמא מפורשות, לאחר שמיעת העדויות הרלוונטיות, שהפרסום לא נעשה בתום לב.

בנוסף אנו מפנים לסעיף 16(ב) של חוק איסור לשון הרע שהאמור בו הוא הפן השלילי של חזקת תום הלב.

"חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב
אם נתקיים בפרסום אחת מאלה:

- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו.
- (2) -
- (3) -".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

לעניין התנאים לתחולת חזקת תום הלב עיינו ב-ע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי, בפסקה 27 (4.8.08).

כאמור כבר לעיל, בית-משפט קמא לא שוכנע מאמיתות הפרסום, דהיינו, הוא לא שוכנע שמתוכן תגובותיו הבוטות של המשיב בתכתובת משנת 2014 ניתן היה להסיק עובדתית שהמשיב "מטריד מינית את אימהות העיר מעלות". מניעיו של המערער, לפי קביעתו העובדתית של בית-משפט קמא, בכל הקשור לפרסום הפוסט נשוא התביעה, בעיתוי בו פורסם, היו לשם "סתירת פיו" של המשיב כמי שתמך בבחירת ראש העיר הקודם מר בוחבוט לקדנציה נוספת.

לא היה אפוא אמת בפרסום (פסקה 50 לפסק דינו של בית-משפט קמא). בנסיבות פרסום הפוסט נשוא התביעה, קבע בית-משפט קמא, שהפרסום נעשה שלא בתום לב, ומכאן שגם לא עומדת למערער הגנה לפי סעיף 15 של חוק איסור לשון הרע. מסקנה זו מתבססת על ממצאיו ועל קביעותיו העובדתיות של בית-משפט קמא שכאמור, אין כל הצדקה להתערב בהן.

ל"ד. רואים אנו לנכון להוסיף ולהתייחס בקצרה לתנאי הסבירות באשר לתחולת חזקת תום הלב.

אנו מפנים לדברי כב' השופטת (בדימוס) א. פרוקצ'יה (דעת הרוב) ב-רע"א 10520/03 בן גביר נ' דנקר (12.11.06) פסקה 24, עמ' 69 סיפא - עמ' 70:

24. אלמנט הסבירות הוא יסוד דומיננטי הן בפן החיובי והן בפן השלילי של חזקת תום הלב. הוא רלבנטי לשאלה אם הפרסום לא חרג מתחום הסביר בנסיבות המקרה (הפן החיובי), או האם המפרסם התכוון לפגוע במידה הגדולה מן הסביר להגנת הערכים המוגנים על ידי הגנת תום הלב (הפן השלילי).

תנאי הסבירות הוא ענין נורמטיבי-ערכי. הוא בנוי על איזון בין ערכים חברתיים שונים שבהשתלבותם היחסית מתגבש סדר חברתי ראוי."

ובהמשך (שם) בעמ' 70-71:

"תנאי הסבירות לצורך חזקת תום הלב בענייננו מבקש לאזן בין חופש הביטוי להגנה על כבוד האדם ושמו הטוב. הוא מעמיד את תכליתה החברתית של ההגנה בהקשרה הספציפי, מול ערך

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

1 ההגנה על שמו וכבודו של האדם. יסוד הסבירות בחזקת תום
2 הלב מחייב בחינה של מידתה ואיכותה של הפגיעה, על רקע
3 נסיבות המקרה, והערכה נורמטיבית האם הפגיעה ראויה
4 להגנה (ע"א 5653/98 אמיליו פלוס נ' חלוץ פ"ד נה(5) 865, 900
5 (להלן – פרשת פלוס). להתנהגות המפרסם טרם הפרסום,
6 בשעת הפרסום, ולאחריו משמעות בעלת משקל בהקשר
7 לסבירות הפרסום. טיב הפרסום ותוכנו גם הם משליכים על
8 סבירות הפרסום. פרסום שנועד כל כולו לפגוע, להעליב ולבזות
9 עשוי להיחשב חורג מן הסביר, וחזרה על התבטאויות פוגעניות
10 בהזדמנויות נוספות עשויה לשלול תום לב". (ההדגשה שלנו).
11

12 בענייננו, כאמור כבר לעיל, הצגת המשיב כמי שמטריד מינית את האימהות שבעיר מעלות לא
13 הייתה אמת, ומניעיו של המערער היו, לפי קביעתו העובדתית של בית-משפט לצורך "סתימת
14 פיו" של המשיב, ומה גם שחלפו כשלוש שנים מאז ידע המערער על התבטאויותיו המכוערות
15 של המשיב כלפי התומכות הפוליטיות של המערער, ובמהלך שנים אלה נמנע המערער
16 מלפרסם את התכתובת הנ"ל של המשיב, מה שאינו מתיישב עם טענתו בדבר חובתו
17 הציבורית להזהיר את הציבור מפני מסוכנותו הנטענת של המשיב.

18
19 עולה מן האמור שלגופו של עניין אין מתקיימת חזקת תום הלב בפרסומו של המערער.
20

21 ל"ה. ב"כ המערער הפנה בטיעונו לפסק-דינו של כב' השופט מוחמד עלי בעניין **ברבי נגד פריבר**
22 (10.3.20). באותו מקרה נדחתה תביעה שהוגשה על ידי המשיב ורעייתו כנגד הגב' פריבר
23 שכאמור כבר לעיל, היא תומכת פוליטית של המערער ועומדת בראש הנהגת ההורים של בית
24 הספר.
25

26 הנסיבות באותו מקרה היו חילופי דברים קשים במהלך ישיבת מועצת העיר מעלות בשנת
27 2017. לפי קביעת בית-משפט השלום בקריות (עמ' 5 בפסק הדין, פסקה 14), הפרסום שנאמר
28 על ידי הנתבעת (שם) ושיש להידרש אליו הוא, שהמשיב מטריד מינית, דברים שנאמרו
29 בנוכחות הכול, באולם המליאה.
30

31 הנתבעת (שם) התגוננה בין היתר, בהפנותה לדברים בוטים בתחום המיני שכתב לה המשיב
32 בהודעה פרטית בפייסבוק בשנת 2013 (צ"ל: 2014), דהיינו, הדברים הבוטים בעלי אופי מיני
33 שאליהם הפנה המערער בהליך נשוא הדיון כאן.
34

35 בית-משפט השלום בקריות דחה את תביעת המשיב ורעייתו כנגד הנתבעת (שם) בציינו,
36 שאמנם הדברים שהטיחה הנתבעת (שם) כלפי המשיב ורעייתו מהווים לשון הרע, ואולם

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 20-05-67940 פומרנץ נ' ברבי

תביעת המשיב ורעייתו, לפי קביעת בית-משפט השלום בקריות, לא צלחה את הגנת האמת
בפרסום שקבועה בחוק איסור לשון הרע.

עד כאן באשר להליך שהתנהל בבית משפט השלום בקריות.

בטיעונו בפנינו מיום 8.7.20 (עמ' 3 לפרוט'), טען ב"כ המערער, שהאמירה הנורמטיבית של
בית-משפט קמא, הפוכה מזו שאלה התייחס כב' השופט מוחמד עלי בפסקה 25 של פסק-
דינו, ולפיכך סבור ב"כ המערער, כי במקרה שבפנינו היה על בית-משפט קמא לקבוע, שקיים
עניין ציבורי בפרסום שפרסם המערער.

נזכיר שוב, שלפי קביעתו של בית-משפט קמא אין המערער נהנה מהגנת סעיף 14 של חוק
איסור לשון הרע, הואיל ולא היה אמת בפרסום, ולכן הטענה שהיה עניין ציבורי בפרסום,
אין בה כדי לסייע בידי המערער, הואיל ושני היסודות חייבים להתקיים באופן מצטבר על-
מנת לזכות בהגנה לפי סעיף 14 של החוק הנ"ל, כפי שקובעת פסיקתו של בית-המשפט העליון.

בנוסף, ובאשר לחובתו הציבורית/מוסרית הנטענת של המערער לפרסם את הפוסט כדי
להזהיר את הציבור מפני מסוכנותו של המשיב, הביע בית-משפט קמא, ובצדק, תמיהה על-
כך, הכיצד המתין המערער כשלוש שנים ולא פרסם את התכתובת הנ"ל של המשיב כבר בשנת
2014 משנודע לו לראשונה על ההתבטאויות הבוטות של המשיב (פסקה 51 בפסק-דינו של
בית-משפט קמא), אם אמנם סבר המערער שעליו להזהיר את הציבור מפני מסוכנותו של
המשיב.

בעוד שבתביעתו של המשיב כנגד גב' פריבר, קבע בית-משפט השלום בקריות, שעומדת לגב'
פריבר הגנת אמת בפרסום לפי סעיף 14 של חוק איסור לשון הרע, הרי שבפנינו לא עלה בידי
המערער לבסס את הגנת האמת בפרסום, ולא את הגנת תום הלב בפרסום, וזאת נוכח
הקביעות העובדתיות שנעשו על ידי בית-משפט קמא, בשים לב לתשתית הראייתית ולעדויות
שהובאו בפניו.

מכאן שההבדל בתוצאת פסק הדין שבעניין **ברבי נגד פריבר** לעומת התוצאה במקרה שבפנינו,
אינו נובע מהבדל בבחינה הנורמטיבית של הדברים, כטענת ב"כ המערער בפנינו, אלא הוא
פועל יוצא של הנסיבות הספציפיות שבתיקן והקביעות העובדתיות אשר נקבעו לאחר שמיעת
העדויות והתרשמות הערכאות הדיוניות מן העדים שהופיעו בפניהן.

עוד ובנוסף, וכפי שציין כב' השופט מוחמד עלי בעניין **ברבי נגד פריבר**, הייתה זכאית הגב'
פריבר להגיב על הדברים שהפנה המשיב אליה בהתבטאותו הבוטה בשנת 2014, הואיל ומי
שנפגע מהתבטאותו של מר ברבי, הייתה גב' פריבר עצמה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

עיינו: פסקה 28 בפסק הדין בעניין ברבי נ' פריבר, עמ' 10:

"אמנם כאשר המדובר בפרסום עניין פרטי אישי הנטייה היא שלא לראות בדברים עניין ציבורי אולם, בנסיבותיו של מקרה זה, יש לתת את הדעת לכך שהפרסום שעשתה הנתבעת נגע לדברים שהופנו אליה ומי שנפגע מהם הייתה היא... דין אחר היה לו הנתבעת, הייתה למשל, מפרסמת דברים אישיים על התובע. במקרה הנוכחי הנתבעת בחרה לפרסם דברים שנוגעים אליה באופן אישי ואשר הוטחו בה ופגעו בה". (ההדגשה שלנו).

ל"ט. נוסף, שהאמירה של המערער במקרה שבפנינו הופצה בקבוצת הפייסבוק, בקיר הציבורי, על-כך שהמשיב "מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו".

לעומת זאת, לפי קביעת בית-משפט השלום בקריות בעניין ברבי נ' פריבר, בפסקה 25 עמ' 8 של פסק הדין:

"מובנם הכללי של דברי הנתבעת יכול להיתפס ככזה המכוון להטרדה אחת, והביטוי "אנשים", הגם שהוא נאמר בלשון רבים, יכול להתייחס בלשון המדוברת והשגורה, כמכוון לתת ביטוי לפגיעה או לאמירה שנאמרה לדובר עצמו... זאת ועוד, הנתבעת אף הוסיפה נופך של דיוק לדבריה באופן שלמילים: "מטריד מינית אנשים" הוסיפה את המילה: "בפרטי". דבריו של התובע נאמרו אכן "בפרטי" בהודעה פרטית ששלח לנתבעת בפייסבוק... המשמעות המסתברת של דברי הנתבעת, תוך שהם מוצגים בהקשרם, מתיישבים עם המציאות העובדתית, ומכאן שמתקיים היסוד הראשון הנדרש להגנת האמת בפרסום". (ההדגשה שלנו).

במובחן מכך, כאמור במקרה שבפנינו, אין ספק מעיון בפוסט של המערער בקיר הציבורי של הפייסבוק, שהמערער ייחס למשיב שהוא "מטריד מינית את האימהות של העיר שלנו", תוך בקשה להעביר את הפוסט לכל תושבי מעלות ולשתף, משמע, הפרסום של המערער אינו מייחס למשיב הטרדה מינית כלפי אדם ספציפי, אלא הטרדה מינית כלפי האימהות שבעיר, כשפרסום זה לקביעת בית-משפט קמא לא היה אמת.

מ. אם לסכם את הדברים, סבורים אנו, שלא נפלה בפסק-הדין של בית-משפט קמא שגגה שיש בה כדי להצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

06 אוגוסט 2020

ע"א 67940-05-20 פומרנץ נ' ברבי

נוסיף על-כך, שבית משפט קמא נתן ביטוי למורת הרוח מהתבטאויותיו הבוטות של המשיב
בכך שפסק לזכות המשיב פיצוי מתון בסכום של 7,500 ₪ ונמנע מלפסוק הוצאות משפט
לזכות המשיב.

כך נעשה גם אנו. למרות דחיית הערעור, נימנע אף אנו, חרף דחיית הערעור, מלפסוק הוצאות
משפט לזכות המשיב, נוכח מורת הרוח מפני התבטאויותיו הבוטות (לרבות גם העובדה שלא
הוגשו עיקרי טיעון מטעם המשיב).

התוצאה מכל האמור לעיל היא, שאנו מורים על דחיית הערעור.

אין צו להוצאות.

**מזכירות בית-המשפט, תחזיר לידי ב"כ כוח המערער, עבור המערער, את העירבון שהפקיד
המערער בבית משפט זה.**

מזכירות בית-המשפט תמציא את העתק פסק הדין אל:

(1) ב"כ המערער, עו"ד יוסי נקר, יקנעם עילית.

(2) ב"כ המשיב, עו"ד יוסף פרחי, קריית אתא.

ניתן היום, ט"ז אב תש"ף, 06 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.

ס' גיוני, שופט

ב' טאובר, שופטת

י' גיוני, שופט עמית
[אב"ד]